

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 284/2015-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 3899/2014, sp. zn. Rvp 4691/2014, sp. zn. Rvp 5235/2014, sp. zn. Rvp 5236/2014, sp. zn. Rvp 5237/2014, sp. zn. Rvp 5238/2014, sp. zn. Rvp 5239/2014, sp. zn. Rvp 5240/2014, sp. zn. Rvp 5241/2014, sp. zn. Rvp 5242/2014, sp. zn. Rvp 5243/2014, sp. zn. Rvp 5244/2014, sp. zn. Rvp 5245/2014, sp. zn. Rvp 5246/2014, sp. zn. Rvp 5247/2014, sp. zn. Rvp 5248/2014, sp. zn. Rvp 5249/2014, sp. zn. Rvp 5250/2014, sp. zn. Rvp 6221/2014, sp. zn. Rvp 6229/2014, sp. zn. Rvp 7085/2014, sp. zn. Rvp 7088/2014, sp. zn. Rvp 7535/2014, sp. zn. Rvp 7536/2014, sp. zn. Rvp 8399/2014, sp. zn. Rvp 8489/2014, sp. zn. Rvp 8637/2014, sp. zn. Rvp 8638/2014, sp. zn. Rvp 8639/2014, sp. zn. Rvp 8939/2014, sp. zn. Rvp 8943/2014, sp. zn. Rvp 9280/2014, sp. zn. Rvp 9484/2014, sp. zn. Rvp 9621/2014, sp. zn. Rvp 10035/2014, sp. zn. Rvp 11303/2014, sp. zn. Rvp 12199/2014 a sp. zn. Rvp 15968/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a jeho uzneseniami sp. zn. 5 ECdo 175/2013 z 11. februára 2014, sp. zn. 2 ECdo 162/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 6 Cdo 77/2013 z 12. februára 2014, sp. zn. 1 Cdo 10/2013 z 31. januára 2014, sp. zn.

7 ECdo 161/2013 z 9. januára 2014, sp. zn. 1 Cdo 65/2013 z 31. januára 2014, sp. zn.
7 ECdo 194/2013 z 5. februára 2014, sp. zn. 6 ECdo 2/2013 z 12. februára 2014, sp. zn.
1 Oboer 30/2013 z 29. októbra 2013, sp. zn. 8 ECdo 31/2013 z 30. januára 2014, sp. zn.
6 Cdo 54/2013 zo 17. decembra 2013, sp. zn. 6 Cdo 54/2013 zo 17. decembra 2013, sp. zn.
6 Cdo 71/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 1 Oboer 10/2013 z 29. októbra 2013, sp. zn.
2 ECdo 214/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 1 Cdo 39/2013 z 30. januára 2014, sp. zn.
5 ECdo 32/2013 z 20. januára 2014, sp. zn. 6 EMCdo 3/2013 z 19. februára 2014, sp. zn.
6 Cdo 55/2013 z 5. februára 2014, sp. zn. 1 ECdo 200/2013 z 25. februára 2014, sp. zn.
2 ECdo 27/2014 z 26. februára 2014, sp. zn. 7 ECdo 178/2013 z 26. marca 2014, sp. zn.
3 Oboer 11/2013 z 27. marca 2014, sp. zn. 6 ECdo 51/2013 z 13. marca 2014, sp. zn.
3 ECdo 71/2013 z 3. apríla 2014, sp. zn. 7 ECdo 18/2014 z 29. apríla 2014, sp. zn.
5 ECdo 123/2013 z 9. apríla 2014, sp. zn. 4 ECdo 166/2013 z 26. mája 2014, sp. zn.
2 ECdo 247/2013 z 30. apríla 2014 a sp. zn. 3 ECdo 151/2013 z 29. mája 2014 v spojení
s uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 CoE 379/2012 z 22. februára
2013, sp. zn. 1 CoE 444/2012 z 30. októbra 2012, sp. zn. 41 CoE 194/2012 z 27. augusta
2012, sp. zn. 41 CoE 115/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 13 CoE 10/2013 zo 14. februára
2013, sp. zn. 1 CoE 277/2012 z 11. júna 2012, sp. zn. 14 CoE 11/2013 z 28. januára 2013,
sp. zn. 17 CoE 183/2012 z 26. októbra 2012, sp. zn. 17 CoE 142/2012 z 29. júna 2012,
sp. zn. 4 CoE 49/2013 zo 7. augusta 2013, sp. zn. 13 CoE 187/2012 z 8. augusta 2012,
sp. zn. 41 CoE 175/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 14 CoE 135/2012 z 2. mája 2012, sp. zn.
1 CoE 354/2012 z 12. júla 2012, sp. zn. 16 CoE 196/2011 z 30. júna 2011, sp. zn.
16 CoE 282/2012 z 9. januára 2013, sp. zn. 2 CoE 373/2012 z 31. augusta 2012, sp. zn.
16 CoE 255/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 13 CoE 264/2012 z 12. decembra 2012,
sp. zn. 2 CoE 163/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 114/2013 z 27. marca 2013, sp. zn.
15 CoE 167/2012 z 29. novembra 2012, sp. zn. 14 CoE 89/2013 z 23. apríla 2013, sp. zn.
41 CoE 103/2012 z 31. júla 2012, sp. zn. 2 CoE 556/2012 z 31. októbra 2012, sp. zn.
2 CoE 374/2012 z 30. novembra 2012, sp. zn. 13 CoE 81/2013, sp. zn. 2 CoE 606/2012
z 28. novembra 2012, sp. zn. 13 CoE 275/2012 z 19. decembra 2012, sp. zn.
41 CoE 212/2012 z 30. októbra 2012, sp. zn. 15 CoE 23/2013 z 27. marca 2013, sp. zn.
2 CoE 223/2012 z 31. júla 2012, sp. zn. 13 CoE 319/2012 z 22. januára 2013, sp. zn.

17 CoE 192/2012 z 30. novembra 2012, sp. zn. 17 CoE 132/2012 z 31. júla 2012, sp. zn. 14 CoE 339/2012 z 15. novembra 2012, sp. zn. 14 CoE 374/2012 z 12. decembra 2012 a sp. zn. 41 CoE 222/2012 z 30. októbra 2012, ako aj postupom Krajského súdu v Nitre a jeho uznesením sp. zn. 10 Co 202/2014 z 13. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 3899/2014, sp. zn. Rvp 4691/2014, sp. zn. Rvp 5235/2014, sp. zn. Rvp 5236/2014, sp. zn. Rvp 5237/2014, sp. zn. Rvp 5238/2014, sp. zn. Rvp 5239/2014, sp. zn. Rvp 5240/2014, sp. zn. Rvp 5241/2014, sp. zn. Rvp 5242/2014, sp. zn. Rvp 5243/2014, sp. zn. Rvp 5244/2014, sp. zn. Rvp 5245/2014, sp. zn. Rvp 5246/2014, sp. zn. Rvp 5247/2014, sp. zn. Rvp 5248/2014, sp. zn. Rvp 5249/2014, sp. zn. Rvp 5250/2014, sp. zn. Rvp 6221/2014, sp. zn. Rvp 6229/2014, sp. zn. Rvp 7085/2014, sp. zn. Rvp 7088/2014, sp. zn. Rvp 7535/2014, sp. zn. Rvp 7536/2014, sp. zn. Rvp 8399/2014, sp. zn. Rvp 8489/2014, sp. zn. Rvp 8637/2014, sp. zn. Rvp 8638/2014, sp. zn. Rvp 8639/2014, sp. zn. Rvp 8939/2014, sp. zn. Rvp 8943/2014, sp. zn. Rvp 9280/2014, sp. zn. Rvp 9484/2014, sp. zn. Rvp 9621/2014, sp. zn. Rvp 10035/2014, sp. zn. Rvp 11303/2014, sp. zn. Rvp 12199/2014 a sp. zn. Rvp 15968/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 284/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli od 7. apríla 2014 do 27. novembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a jeho uzneseniami sp. zn. 5 ECdo 175/2013 z 11. februára 2014, sp. zn. 2 ECdo 162/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 6 Cdo 77/2013 z 12. februára 2014, sp. zn. 1 Cdo 10/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 7 ECdo 161/2013 z 9. januára 2014, sp. zn. 1 Cdo 65/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 7 ECdo 194/2013 z 5. februára 2014, sp. zn. 6 ECdo 2/2013 z 12. februára 2014, sp. zn. 1 Oboer 30/2013 z 29. októbra 2013, sp. zn. 8 ECdo 31/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 6 Cdo 54/2013 zo 17. decembra 2013, sp. zn. 6 Cdo 54/2013 zo 17. decembra 2013, sp. zn. 6 Cdo 71/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 1 Oboer 10/2013 z 29. októbra 2013, sp. zn. 2 ECdo 214/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 1 Cdo 39/2013 z 30. januára 2014, sp. zn. 5 ECdo 32/2013 z 20. januára 2014, sp. zn. 6 EMCdo 3/2013 z 19. februára 2014, sp. zn. 6 Cdo 55/2013 z 5. februára 2014, sp. zn. 1 ECdo 200/2013 z 25. februára 2014, sp. zn. 2 ECdo 27/2014 z 26. februára 2014, sp. zn. 7 ECdo 178/2013 z 26. marca 2014, sp. zn. 3 Oboer 11/2013 z 27. marca 2014, sp. zn. 6 ECdo 51/2013 z 13. marca 2014, sp. zn. 3 ECdo 71/2013 z 3. apríla 2014, sp. zn. 7 ECdo 18/2014 z 29. apríla 2014, sp. zn. 5 ECdo 123/2013 z 9. apríla 2014, sp. zn. 4 ECdo 166/2013 z 26. mája 2014, sp. zn. 2 ECdo 247/2013 z 30. apríla 2014 a sp. zn. 3 ECdo 151/2013 z 29. mája 2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia najvyššieho súdu“) v spojení s uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 CoE 379/2012 z 22. februára 2013, sp. zn. 1 CoE 444/2012 z 30. októbra 2012, sp. zn. 41 CoE 194/2012 z 27. augusta 2012, sp. zn. 41 CoE 115/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 13 CoE 10/2013 zo 14. februára 2013, sp. zn. 1 CoE 277/2012 z 11. júna 2012, sp. zn. 14 CoE 11/2013 z 28. januára 2013, sp. zn. 17 CoE 183/2012 z 26. októbra 2012, sp. zn. 17 CoE 142/2012 z 29. júna 2012, sp. zn. 4 CoE 49/2013 zo 7. augusta 2013, sp. zn. 13 CoE 187/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 41 CoE 175/2012 z 8. augusta 2012, sp. zn. 14 CoE 135/2012 z 2. mája 2012, sp. zn. 1 CoE 354/2012 z 12. júla 2012, sp. zn. 16 CoE 196/2011 z 30. júna 2011, sp. zn. 16 CoE 282/2012 z 9. januára 2013, sp. zn. 2 CoE 373/2012 z 31. augusta 2012, sp. zn. 16 CoE 255/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 13 CoE 264/2012 z 12. decembra 2012, sp. zn. 2 CoE 163/2012 z 30. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 114/2013 z 27. marca 2013, sp. zn.

15 CoE 167/2012 z 29. novembra 2012, sp. zn. 14 CoE 89/2013 z 23. apríla 2013, sp. zn. 41 CoE 103/2012 z 31. júla 2012, sp. zn. 2 CoE 556/2012 z 31. októbra 2012, sp. zn. 2 CoE 374/2012 z 30. novembra 2012, sp. zn. 13 CoE 81/2013, sp. zn. 2 CoE 606/2012 z 28. novembra 2012, sp. zn. 13 CoE 275/2012 z 19. decembra 2012, sp. zn. 41 CoE 212/2012 z 30. októbra 2012, sp. zn. 15 CoE 23/2013 z 27. marca 2013, sp. zn. 2 CoE 223/2012 z 31. júla 2012, sp. zn. 13 CoE 319/2012 z 22. januára 2013, sp. zn. 17 CoE 192/2012 z 30. novembra 2012, sp. zn. 17 CoE 132/2012 z 31. júla 2012, sp. zn. 14 CoE 339/2012 z 15. novembra 2012, sp. zn. 14 CoE 374/2012 z 12. decembra 2012 a sp. zn. 41 CoE 222/2012 z 30. októbra 2012, ako aj postupom Krajského súdu v Nitre (spolu ďalej len „krajské súdy“) a jeho uznesením sp. zn. 10 Co 202/2014 z 13. októbra 2014.

2. Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce vo väčšine prípadov tzv. rozhodcovskú doložku boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom. Následne boli na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných v týchto konaniach začaté exekučné konania. V ďalších prípadoch boli na základe splnomocnenia udeleného dlžníkmi pri podpise úverovej zmluvy spísané splnomocnencom dlžníkov notárske zápisnice, ktoré sa taktiež stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania. V priebehu exekučného konania bolo uzneseniami príslušných okresných súdov v sťažovateľkou napadnutých konaniach rozhodnuté o zastavení prebiehajúcich exekučných konaní. Krajské súdy na odvolania sťažovateľky svojimi rozhodnutiami potvrdili napadnuté uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

Sťažovateľka podala proti rozhodnutiam krajských súdov dovolania, ktoré najvyšší súd odmietol ako neprípustné.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti krajských súdov a najvyššieho súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec.

Sťažovateľka za relevantné pochybenie v postupe a rozhodovaní krajských súdov, ako aj najvyššieho súdu považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení uvedených exekučných konaní bolo rozhodnuté bez toho, aby boli predtým účastníci exekučných konaní upozornení na neprijateľnú podmienku konania a mali možnosť sa k nej vyjadriť, čím bola sťažovateľka ukrátená o reálnu možnosť domáhať sa, aby všeobecné súdy konajúce v jej právnych veciach zohľadnili jej nesúhlas s touto neprijateľnosťou podmienky. Uvedeným postupom krajských súdov a najvyššieho súdu došlo podľa sťažovateľky k porušeniu čl. 47 charty, teda k porušeniu práva na účinný prostriedok nápravy, ako aj práva na spravodlivý proces vrátane porušenia zásady kontradiktórnosti konania.

Najvyšší súd sa podľa sťažovateľky tiež dopustil porušenia jej základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, pretože sa „neobrátil na Súdny dvor Európskej únie s otázkou, ktorú paradoxne v čase jeho konania už Súdny dvor Európskej únie riešil ani nevyčkal na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora...“.

Sťažovateľka je tiež toho názoru, že najvyšší súd „sa mal obrátiť na Súdny dvor Európskej únie vo veci výkladu čl. 3 ods. 1 smernice 93/13/ES v tom zmysle, či zmluvná podmienka, podľa ktorej je spotrebiteľ zastúpený za účelom uznania dlhu, je podľa § 53 ods. 1 a ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou.“.

3. V petite podaných sťažností sťažovateľka vyjadruje nesúhlas s postupom a napadnutými rozhodnutiami krajských súdov, ktoré žiada zrušiť, a domáha sa toho, aby ústavný súd nálezom rozhodol o vyslovení porušenia ňou označených práv, priznal jej

primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania a predmetné veci vrátil na ďalšie/nové konanie krajským súdom.

II.

4. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah predmetných sťažností vedených pred ústavným súdom (pozri výrok rozhodnutia, pozn.) a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, krajských súdov a najvyššieho súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

11. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili [písm. a)], označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia

alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody [písm. b)], a označenie, proti komu smeruje [písm. c)].

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

12. Vychádzajúc z obsahu sťažností a k nimi priložených príloh, ústavný súd konštatuje, že tieto sťažnosti napriek tomu, že sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom, nespĺňajú zákonom predpísané náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené § 50 ods. 2 a § 20 zákona o ústavnom súde.

13. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv.

14. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti podané ústavnému súdu, v prípade sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 3899/2014, sp. zn. Rvp 4691/2014, sp. zn. Rvp 6221/2014, sp. zn. Rvp 6229/2014, sp. zn. Rvp 7085/2014, sp. zn. Rvp 7088/2014, sp. zn. Rvp 8399/2014, sp. zn. Rvp 8489/2014, sp. zn. Rvp 8939/2014, sp. zn. Rvp 8943/2014, sp. zn. Rvp 9280/2014, sp. zn. Rvp 9484/2014, sp. zn. Rvp 9621/2014, sp. zn. Rvp 10035/2014, sp. zn. Rvp 11303/2014, sp. zn. Rvp 12199/2014 a sp. zn. Rvp 15968/2014 s návrhom nedoručila žiadne

z napádaných rozhodnutí všeobecných súdov, proti ktorým sťažnosti smerujú, resp. doložené rozhodnutia všeobecných súdov nemajú súvis s obsahom a predovšetkým petitom podaných sťažností. V prípade sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 5235/2014 – sp. zn. Rvp 5250/2014, sp. zn. Rvp 7535/2014, sp. zn. Rvp 7536/2014 a sp. zn. 8637/2014 – sp. zn. Rvp 8639/2014 k návrhom nepripojila splnomocnenie na zastupovanie advokátom.

15. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v tejto súvislosti už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol, že podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v súvislosti s tým naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

16. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosti vykazujú taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ich z uvedeného dôvodu odmietol už pri ich predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

17. Nad rámec uvedeného ústavný súd vo vzťahu k nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí zdôrazňuje, že v prípade opakujúcich sa neúplných podaní sťažovateľky je neakceptovateľné, aby sťažovateľka, právne zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nerešpektovala zákon o ústavnom súde a predkladala naďalej také sťažnosti, ktoré neobsahujú základné náležitosti ustanovené týmto zákonom, hoci bola na túto skutočnosť viackrát upozornená (napr. III. ÚS 328/2012, III. ÚS 329/2012, I. ÚS 284/2012, I. ÚS 321/2012, I. ÚS 283/2012...).

Ústavný súd navyše v závere poznamenáva, že je zarážajúce, že právny zástupca sťažovateľky opakovane predkladá obsahovo totožné sťažnosti a zahlcuje tak ústavný súd takými podaniami, o ktorých je/musí si byť už vopred vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e: Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu.

V Košiciach 10. júna 2015